

ხელოსუფლებას და საზოგადოება № 1(49) 2019, ტომი III

Gren' Larisa

**CONTENT AND PRACTICE OF REALIZATION OF
MECHANISMS OF PUBLIC ADMINISTRATION IN VOCATION-
AND-TECHNICAL TRAINING DEVELOPMENT AT REGIONAL
LEVEL**

The article contains an analysis conducted on the basis of normative-legal documents of vocation-and-technical training's formation and development within the context of the education system of Ukraine. There were determined peculiarities of content and viewed the practice of using mechanisms of state management in guiding vocation-and-technical training's development at the regional level. Perspectives of modernizing the vocation-and-technical training system for national economy development were considered.

Keywords: *state management mechanisms, vocation-and-technical education, Regional Council on Vocational Training Issues (Stakeholders' in Vocational Training Council).*

Problem setting. Transformational changes taking place in modern vocation-and-technical training (VTT) system are a reliable indicator and proof of constant attention on behalf of the Ministry of Science and Education of Ukraine (MSE) in raising its prestige in the country and abroad.

During the summative press conference “Work of MSE: the results of 2018 / the image of 2019” the Minister of Science and Education of Ukraine concentrated her attention on the 2019's becoming a year of growth and development of real possibilities for all spheres, starting from secondary and vocational schools to higher education and scientific institutions, each of them getting its place in the list of the ten priorities of MSE. According to the Minister, 2019 is the year of massive reform in vocational training: the reform supposes the change of standards, adoption of profile law “On vocational (vocation-and-technical) training”, as well as education environment renovation (raising qualifications of teachers and vocational trainers) with participation of European partner-investors [1].

The efforts by Ministry of Science and Education of Ukraine are directed at complex reforming of all the VTT system's components: content, management, structures and networks, financing. All this will enable to eliminate the problems that are in this sphere, including those at the regional level.

Considering the selected subject of our research, we will concentrate our attention on state management mechanisms in VTT formation and development at the regional level.

Paper objective. To disclose peculiarities of state management mechanisms in development of vocation-and-technical training at the regional level.

Paper main body. The problematics of formation and development of vocation-and-technical training in the national scientific thought is an object of research in historic, pedagogic, economic, and state management sciences.

Traditionally, state management mechanisms of education management are closely studied by both Ukrainian and foreign scientists. The corresponding issues found their reflection in the research by A. Verbytska (“Integration of Ukraine’s education into the European science-and-education environment”), S. Dombrovska (“State management of higher education under transformational changes”), V. Moroz (“Mechanisms of state management of work potential development at higher education establishments of Ukraine”) and others. Mechanisms of state policies realization in the sphere of vocational (vocation-and-technical) training are deeply studied in dissertation researches by L. Korobko (“State regulation of vocation-and-technical training system in Ukraine”), A. Kaplun (“Development of qualified workers’ training systems in Bulgaria and Poland (end of XIX – XX centuries)”), N. Savchenko (“State regulating of professional training for unemployed in Ukraine”), P. Kuharchuk (“State-public management of vocation-and-technical training system in Ukraine (regional aspect)”), I. Naid (“State regulation mechanisms in the sphere of young specialists employment”), and other scientists.

Mechanisms of state management of vocation-and-technical training’s development have been discussed in monographs by N. Rozina (“Forming of social-legal competency in future qualified workers in vocation-technical schools”), V. Sadkovi (“State management in the sphere of forming education standards of training specialists in Civil defense of Ukraine”), V. Sychenko (“Mechanisms of education system regulation: current state and development perspectives”), in collective monograph by authors V. Anischenko, D. Zakatnov, S. Sdiuruk (“Directions of reforming vocation-and-technical training under condition of European integration (experience, analysis, forecasts)”), in collective monograph by G. Yelnikova and V. Svistun (“Management of vocation-and-technical training development in current conditions: theory and practice”).

Among foreign authors whose works are directed at research of the vocational training system, one should note scientific articles by R.V. Rostovsky (“State management of higher vocational training”), Grace Olurmi Akanbi (“Perspectives of technical and vocational training and education in Nigeria: overcoming the gap between the political document and realization”), A. Barabash and F. Rowner (“Employment and training in America: the art of integration”), Ch. Czhaio and F. Rowner (“Branches of research in vocational training”), G. Muzikatis (“Role of training programs in vocational training sphere and employees’ training in economic development sphere”), and other scientists. A brief characteristic of the Ukraine’s population’s education level in the context of its connection with the country’s potential system is supplied in the work by V. Moroz [2]. Defining the tasks of state management of higher education development, S. Dombrovska in her article accentuates attention on adopting the specialties to real needs of economy [3]. Forming and evolvement of vocation-and-technical training are studied by L. Gren [4], so this article is a logical continuation of our further scientific research.

It so happened historically that vocational training development in each separate region of Ukraine and its state management was conducted within the borders of the former USSR institutional borders. Consequently, considerable part of Ukrainian government’s legislative acts was based on the same fundamental principles that were declared earlier in similar acts by the Soviet Russia’s government, i.e. were duplicated by the Sovnarkom (government) of the former Ukrainian Soviet Socialist Republic. The sources of both common and vocational education were determined by the Sovnarkom Decree of November 9, 1917 “On Establishing the State Commission of people’s commissariat on vocation-and-technical training”. The adopted on the 20th of June Sovnarkom Decree “On measures on spreading vocation-and-technical knowledge” bounded young people working at plants, factories, workshops, and trade-and-industrial enterprises to pass a two-hour training on a daily basis. Since 1920 there began to operate actively the schools of plant-and-factory training (PFT). The Sovnarkom Decree “On vocation-and-technical training duty”, according to which workers aged between 18 to 40 were involved in vocation-and-technical training, enhanced obtaining a working profession.

By the Decree No. 37 “On state labor resources of the USSR” issued on October 2, 1940 by the Presidium of Supreme Soviet of the USSR, three types of education establishments were established: workmanship schools, railway schools with two-year training, and plant-and-factory training schools (PFTS) with a six-month period of training mass professions

workers. The labor resources system existed till December 24, 1958 when there was adopted the Law of the USSR “On strengthening contacts of schools with life and on further development of the people’s education system of the USSR”. In 1961 – 1963 all vocational schools and PFTSs of State labor resources system were transformed into the city and village vocation-and-technical schools which could enroll the school-leavers of the eight-year secondary school. The Resolution of the Central Committee of CPSU (Communist party) and the Council of Ministers of the USSR of April 2, 1969 supposed a gradual transforming of all vocation-and-technical schools into vocation-and-technical colleges with 3 to 4-year period of qualified workers training with secondary education. In accordance with the Law “On People’s Education” (1969) there were established secondary vocation-and-technical colleges which gave their students both secondary education and a working profession.

By the middle of the 80th of XX century, nearly 40% of eight-year secondary schools continued their education at vocation-and-technical colleges.

Ukraine, on having become an independent state, set on to reforming the system of vocation-and-technical training, to which process testify normative-and-legal documents adopted at both state and regional levels (the Law of Ukraine of 10.02.1998 No. 3/98 BP “On vocation-and-technical education” [5]; the State purposeful program of vocation-and-technical training development for 2011– 2015” of 07.06.2011 No. 541 [6]; the Order of the Ministry of Science and Education (MSE) of Ukraine of 22.07.2011 No. 862 “On approval of the Typical basis structure of learning plans for conducting vocation-and-technical training, re-training, or qualifications raising in working professions”; the Order of MSE of Ukraine of 14.05.2013 No. 499 “On Approval of Typical rules of admission to vocation-and-technical education establishments of Ukraine” registered at the Ministry of Justice of Ukraine on May 29, 2013 No. 823/23355; the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 16.11.2016 No. 818 “On approval of the list of priority professions training of which is financed from the state budget”. The Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 31.05.2017 No.373 “On approval of the Procedure of professional standards development and approval”; the Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 14.12.16 No. 1077-p “On approval the plan of measures on introduction the National qualifications frame for 2016 – 2000”).

Currently, the Draft Law of 20.09.2018 “On vocational (vocation-and-technical) education of Ukraine” is under public discussion; its passing is expected in 2019.

State management of vocation-and-technical training’s development is directed at radical change in the favor of complexness, systemacy, and specificity concerning directedness at professions and specialities that will be in demand. To the need of conducting such measures attest the Ukraine’s State Statistics Service data on pupils distribution on leaving the 9th grade by choosing further education in 2014 – 2018 in Ukraine, that are given in table 1.

Table 1
Pupils’ distribution on leaving the 9th grade by their choice of further education in dynamics of 2014 – 2018

Year	Moved to the 10 th grade of secondary school	Entered a vocation-and-technical training institution	Entered a higher education establishment
2014	61.3%	15.7%	20.3%
2015	59.8%	17.0%	20.8%
2016	58.4%	16.7%	22.0%
2017	58.5%	15.8%	22.8%
2018	61/8%	14.6%	23.1%

As can be seen from table 1 data, during the past 5 years, the lowest figure of those entering a vocation-and-technical training institutions was in 2018 compared with the previous years (14.6%). This indicator nearly coincides with that of mid-70s of XX century when the number of entrants to vocational training institutions after the 8th grade of secondary school was 14.4%.

Vocation-and-technical education is the main source of provision employees for enterprises in the regions and all over the country.

Economic and industrial activity of each region of Ukraine has its own specifics in the need of qualified workers in one or other speciality. For instance, Donetsk and Luhansk areas need mining workers and mining electromechanics. Zaporozhe area needs specialists in machine-building and agricultural workers, Volyn area needs specialists in wood processing industry, Chernigov area needs employees skilled in construction, services, etc.

In satisfying the employers’ needs in workforce, the main problems are still, firstly, insufficiently organized work on employment advising among

school-leavers, secondly, low level of advertising working professions by enterprises and organizations in mass media.

State management mechanisms directed at vocation-and-technical training development at regional level suppose its modernizing, which has resulted in uniting and consolidating of vocation-and-technical training institutions, convening regional Councils of vocational training (stakeholders) as a consulting-coordinating body at oblast state administration concerning the issues of determining and introduction of the state and regional policies in the sphere of vocational training. The functional principles of the VTT regional councils are: the role of VTT in regional socio-economic development, the level of innovations used in VTT, and the VTT attractiveness level.

The factors determining the system of VTT's financing within the organizational level of VTT decentralizing are, particularly, the VTT schools regional network's optimization, property ownership issues, forming and distribution of regional order on qualified workers' training, development of modern education and vocation standards (learning plans) to the needs of local labor markets, formation of state-private partnerships for VTT development [1].

Of regions' interest in the VTT system improvement at the regional level attests the fact that in spite of social and personnel difficulties training and practical centers are opened for training workers of needed professions in Volyn, Donetsk, Luhansk, Zaporozhe, Kharkiv, Chernigiv and other areas, to the organizing of work at VTT institutions social partners and civil society institutions are drawn, creative groups are formed with participation of representatives of training institutions, enterprises, employment agencies in order to ensure quality development of state standards for vocation-and-technical training on the module-competency basis; science-and-pedagogic experiments are performed to introduce the dual form of vocational training and distance learning.

Thus, maintaining the process of the VTT system's modernizing at the state and regional levels is an efficient means in support of economy of Ukraine.

Conclusions of the research. Considering the stated above, we can formulate the following conclusions.

First, formation and development of vocation-and-technical training of Ukraine before its becoming independent (1991) was taking place within the existing at that period traditions, although it was the period between 1917 and 1922 when the foundations of forming the legal mechanism of state management, as it is understood today, were laid. In 1923 – 1939 there

takes place a dynamic development in forming the VTT system (the training schools network of labor resources), their management structure. Between 1960 and the beginning of 1980s there was the adoption of the “Law on people’s education” (legal recognition of new training institutions – secondary vocation-and-technical colleges that granted their trainees both secondary education and a working profession); active reforming of the VTT system is being conducted (from the independence declaration till today): the Law of Ukraine “On vocation-and-technical training, the Purposeful program of vocation-and-technical training development for 2011 – 2015, the Draft Law “On vocational (vocation-and-technical) training”[6], and so on.

Second, on the results of analyzing the contents of the stages in vocation-and-technical training development we clarified the classification of state management mechanisms with taking into consideration the stages in its development. At the stage of evolving first models of the VTT system’s formation within the context of peculiarities in economy system and actual for that time institutional conditions, there prevails the use of economic and normative-legal state management mechanisms. At the following stage of correcting the directions and contents of vocation-and-technical training development there dominate the instruments of normative-legal and administrative state management mechanisms. In the 1940 – 1959 the vocation-and-technical training system got its utmost development. In our opinion, it was at this stage that can be considered the most significant in the context of normative-legal content of state management mechanism: it considerably influenced further development of the VTT system. The period between 1960s and the beginning of 1980s is characterized by granting the state management subjects the information-communicative mechanism’s instruments (raising the prestige of working professions); by a rather massive development of the country’s economy and its labor resources. The years between 1991 and 2010 are fundamental for the VTT system’s development and they are characterized by the final settlement of normative-legal norms concerning regulating the order of its system’s operation; the Draft Law “On vocational (vocation-and-technical) training” of September 20 2018, which was brought for public discussion, testifies to bringing to legal norms the decentralizing processes within the system of VTT. The process of modernizing the VTT system at the state and regional levels will enhance production modernization, introduction of modern technologies, attraction of foreign investments, that in the long run will enable not only to provide the state economy with qualified employees, but also to enable Ukraine’s joining the world integration processes.

References:

Литература

1. <https://mon.gov.ua/storage/app/media/nrk/Analitichni-materialy/14-robochi-materiali-z-oglyadu-stvorenyya-profesiynikh-rad.pdf>
2. Мороз В.М. Динаміка зміни індексу освіченості населення на Україні як якісна характеристика системи трудового потенціалу країни / В.М. Мороз // Вісник Національної академії державного управління при Президенті України. – 2009. – №2. – С. 249–256.
3. Домбровська С. М. Механізми реалізації державної політики в галузі вищої освіти / С. Домбровська // Актуальні проблеми державного управління. – 2011. – № 2 (40). – С. 1–6.
4. Грень Л. М. Нормативно-правовий механізм державного управління розвитком професійної (професійно-технічної) освіти: історична ретроспектива/Л.М. Грень//Вісник Національного університету цивільного захисту України: зб. наук.пр.–Х.:Вид-во НУЦЗУ,2018.-Вип. 3(8).-542 с.- (Серія «Державне управління»).С. 106-117.
5. Про затвердження Державної цільової програми розвитку професійно-технічної освіти на 2011-2015 роки: постанова Кабінету Міністрів України від 13.04.2011 № 495 // Урядовий кур'єр від 24.05.2011. – № 92.
6. Про професійно-технічну освіту : закон України від 10.02.1998 року № 103/98 –ВР // Вісник Верховної Ради України. – 1998. – № 32. – Ст. 215.

Reviewer: Moroz Vladimir, Doctor of sciences (Public Administration), Full Professor of Department of pedagogy and psychology of social systems management of The National Technical University «Kharkov Polytechnic Institute».

გრენი ლარისა

პროფესიონალურ-ტექნიკური მომზადების განვითარების სახელმწიფო მართვის მექანიზმების შინაარსი და რეალიზაციის პრაქტიკა რეგიონალურ დონეზე

რეზიუმე

სტატიაში უკრაინის განათლების სისტემის კონტექსტში ნორმატიულ-სამართლებრივ დოკუმენტებზე დაყრდნობით გაანალიზებულია პროფესიონალურ-ტექნიკური განათლების ჩამოყალიბებისა და განვითარების პროცესი; განხილულია

პროფესიონალურ-ტექნიკური განვითარების სახელმწიფო მართვის მექანიზმების გამოყენების პრაქტიკა რეგიონალურ დონეზე და განსაზღვრულია მისი შინაარსის თავისებურებები, აგრეთვე პროფესიონალურ-ტექნიკური განათლების სისტემის მოდერნიზაციის პერსპექტივები ეროვნული ეკონომიკის განვითარებისათვის.

საკვანძო სიტყვები: სახელმწიფო მართვის მექანიზმები, პროფესიულ-ტექნიკური განათლება, რეგიონალური საბჭო პროფესიონალური განათლების საკითხებზე (პროფესიული განათლების დაინტერესებულ მხარეთა საბჭო)

რეცენზენტი: ვლადიმირ მოროზი, სახელმწიფო მართვის მეცნიერებათა დოქტორი, ეროვნული ტექნიკური უნივერსიტეტის „ხარკოვის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის“ პედაგოგიკისა და ფსიქოლოგიის კათედრის პროფესორი.

Грень Лариса

СОДЕРЖАНИЕ И ПРАКТИКА РЕАЛИЗАЦИИ МЕХАНИЗМОВ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЕМ ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ТЕХНИЧЕСКОЙ ПОДГОТОВКИ НА РЕГИОНАЛЬНОМ УРОВНЕ

Резюме

Аннотация: В статье на основе нормативно-правовых документов проведен анализ становления и развития профессионально-технического образования в контексте системы образования Украины; определены особенности содержания и рассмотрена практика использования механизмов государственного управления развитием профессионально-технического образования на региональном уровне; рассмотрены перспективы модернизации системы профессионально-технического образования для развития национальной экономики.

Ключевые слова: механизмы государственного управления, профессионально-техническое образование, региональный совет по вопросам профессионального образования (Совет стейкхолдеров профессионального образования).

Рецензент: Владимир Мороз, доктор наук по государственному управлению, профессор кафедры педагогики и психологии управления социальными системами Национального технического университета «Харьковский политехнический».

მელაძე ციალა
„საქართველოს კანონი საჯარო სამსახურის შესახებ“-ის ასპექტური
ანალიზი

პირველი საკანონმდებლო ჩარჩო, რომელმაც დაარეგულირა საჯარო სამსახურის განხორციელებასთან დაკავშირებული ურთიერთობები, საქართველოში მიღებულ იქნა 1997 წლის 31 ოქტომბერს.

დღეს მოქმედი კანონი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ მიღებულია პარლამენტის მიერ 2015 წლის 27 ოქტომბერს. მასში ახლებურადაა მოწესრიგებული არაერთი მნიშვნელოვანი საკითხი, როგორცაა: საჯარო სამსახურის სტრუქტურა, საჯარო სამსახურში დასაქმებული პირები, საჯარო სამსახურის პრინციპები, საჯარო სამსახურის საბჭოს დაკომპლექტების წესი, საჯარო სამსახურის ბიუროს ფუნქციები და სხვა.

„საჯარო სამსახურის შესახებ“ კანონში განხორციელებული ცვლილების მიუხედავად, მიგვაჩნია რომ საჭიროა აღნიშნული კანონის მეტად სრულყოფა და დახვეწა. საჯარო სამსახური ერთნაირად ხელმისაწვდომი უნდა იყოს მოქალაქეებისათვის, რაც დარღვეულია დახურული კონკურსების მეშვეობით. ასევე აუცილებელია არსებობდეს საჯარო სამსახურში დასაქმებულთა უფლებების დაცვის მეტი გარანტიები, რაც ამ ეტაპისთვის არაა შემუშავებული.

საკვანძო სიტყვები: საჯარო სამსახური. საკანონმდებლო ცვლილებები. რეფორმა. კანონმდებლობა.

*„ცუდი კანონებით, მაგრამ კარგი ჩინოვნიკებით ქვეყნის მართვა კიდევ შეიძლება, მაგრამ თუ ცუდი ჩინოვნიკებია, ვერავითარი კანონები ველარ გვიშველის“
ოტო ფონ ბისმარკი*

პირველი საკანონმდებლო ჩარჩო, რომელმაც მოაწესრიგა საჯარო სამსახურის ორგანიზაციულ-სამართლებრივი საფუძვლები, დაარეგულირა საჯარო სამსახურის განხორციელებასთან დაკავშირებული ურთიერთობები და

განსაზღვრა მოსამსახურის სამართლებრივი მდგომარეობა, საქართველოში მიღებულ იქნა 1997 წლის 31 ოქტომბერს.

დღეს მოქმედი კანონი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ მიღებულია პარლამენტის მიერ 2015 წლის 27 ოქტომბერს. მასში ახლებურადაა მოწესრიგებული არაერთი მნიშვნელოვანი საკითხი, როგორცაა: საჯარო სამსახურის სტრუქტურა, საჯარო სამსახურში დასაქმებული პირები, საჯარო სამსახურის პრინციპები, საჯარო სამსახურის საბჭოს დაკომპლექტების წესი, საჯარო სამსახურის ბიუროს ფუნქციები და სხვა.

აღნიშნულმა კანონმა ვერ შეძლო ზემოაღნიშნული მიზნის სრულად მიღწევა და ჩვენ შეგვიძლია ჩამოვთვალოთ ის ნაკლოვანებები, რომელიც გააჩნია მას ამ ეტაპზე, ესენია:

- პროფესიული საჯარო მოხელის თანამდებობაზე დანიშვნა განხორციელდება მხოლოდ კონკურსის წესით. პროფესიული საჯარო მოხელის მეოთხე (ყველაზე დაბალი) რანგისთვის გათვალისწინებულ თანამდებობაზე დანიშვნა გათვალისწინებულია ღია კონკურსის საფუძველზე, რომელში მონაწილეობის უფლება ექნება სერტიფიკატის მქონე ყველა პირს. ხოლო ზემდგომი რანგის (მესამე, მეორე, პირველი) თანამდებობაზე პროფესიული საჯარო მოხელის დაწინაურება განხორციელდება შიდა კონკურსის საფუძველზე, რაც გულისხმობს კანდიდატის შერჩევას საჯარო სამსახურის სისტემაში დასაქმებული პირებიდან, გარდა ადმინისტრაციული ხელშეკრულებით დასაქმებული პირებისა. მაღალი რანგის თანამდებობაზე პროფესიული საჯარო მოხელე დაინიშნება ღია კონკურსის წესით მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ შიდა კონკურსის წესით ვერ გამოვლინდება შესაბამისი კანდიდატი ან იარსებებს ბიუროს მიერ გაცემული დასაბუთებული პასუხი საჯარო სამსახურის სისტემის შიგნით მოთხოვნილი კვალიფიკაციის მქონე კანდიდატის არარსებობის შესახებ, რაც დადგინდება ადამიანური რესურსების მართვის ერთიანი ელექტრონული სისტემის მონაცემებზე დაყრდნობით. ჩვენ მიგვაჩნია, რომ კონკურსი მესამე, მეორე და პირველი რანგის დასაკავებლად არ უნდა იყოს დახურული, ვინაიდან ეს ჩანაწერი ხელს შეუშლის სამართლიანი და კონკურენტუნარიანი გარემოს შექმნას საჯარო სისტემაში. ამ

კონკრეტულ შემთხვევაში ირღვევა ღიაობის პრინციპი და ვერ მოხდება კვალიფიციური კადრების მოზიდვა, რაც საბოლოო ჯამში უარყოფითად აისახება სისტემის მუშაობაზე.

- კანონი უშვებს შესაძლებლობას, სასამართლოს მიერ პირის სამსახურიდან გათავისუფლების უკანონოდ აღიარების შემთხვევაში, არ მოხდეს სასამართლოს გადაწყვეტილების აღსრულება. თუ სასამართლო მიიღებს გადაწყვეტილებას, პირის სამსახურიდან გათავისუფლების უკანონოდ ცნობის შესახებ და ამასთან დააკისრებს დაწესებულებას მისი აღდგენის ვალდებულებას, პირი ვერ შეძლებს აღდგეს თანამდებობაზე თუ საჯარო სამსახურის სისტემაში არ მოიძებნება სათანადო ან ტოლფასი თანამდებობა. ასეთ შემთხვევაში, ნაცვლად აღდგენისა, პირი ჩაირიცხება საჯარო სამსახურის რეზერვში და აუნაზღაურდება კომპენსაცია 6 თვის განმავლობაში. თუ შესაბამისი თანამდებობა ვერ აღმოჩნდება ვერც ამ ვადაში, პირს აღარ მიეცემა ანაზღაურება, ხოლო სასამართლო გადაწყვეტილება დარჩება აღუსრულებელი. მიგვაჩნია, რომ აღნიშნული ჩანაწერი არსებითად აუარესებს მოქმედი კანონის სტანდარტს, რომლის მიხედვითაც, სასამართლოს მიერ სამსახურიდან განთავისუფლების არაკანონიერად აღიარების შემთხვევაში, მოხელე ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღდგენას. სახელმწიფო ვალდებულია შექმნას ადამიანის სამართლებრივი დაცვის პროცედურული და ორგანიზაციული ნორმები.

- საყურადღებოა ის ფაქტი რომ დაწესებულების რეორგანიზაციის, ლიკვიდაციის ან/და შერწყმის შედეგად, თანამშრომელთა შემცირების გადაწყვეტილებისათვის, არ მოითხოვება დასაბუთების შესაბამისი სტანდარტი, რაც გამორიცხავდა მოხელეთა უსაფუძლო განთავისუფლებას თანამდებობიდან. თავად გადაწყვეტილების მიღების პროცედურა, რომელსაც, შესაძლოა, პირის სამსახურიდან გათავისუფლება მოჰყვეს შედეგად, არ არის სათანადოდ გამჭირვალე და სასურველი იქნებოდა ბიურო ჩართული ყოფილიყო უშუალოდ ამ პროცესში.

- აღნიშნული კანონის მე-10 თავი ითვალისწინებს დისციპლინურ პასუხისმგებლობას, ხოლო მისი დაწყების

საფუძვლებში ჩვენ არ გვხვდება მოქალაქეთა საჩივარი, რომლის აღნიშვნა აუცილებელია. საჯარო მოხელე მომსახურებას ხშირ შემთხვევაში სწორედ მოქალაქეებს უწევს.

„საჯარო სამსახურის შესახებ“ კანონში შესული არაერთი მნიშვნელოვანი ცვლილების მიუხედავად, მიგვაჩნია რომ საჭიროა აღნიშნული კანონის მეტად დახვეწა. საჯარო სამსახური ერთნაირად ხელმისაწვდომი უნდა იყოს მოქალაქეებისთვის, რაც დარღვეულია დახურული კონკურსების მეშვეობით. ასევე აუცილებელია არსებობდეს საჯარო სამსახურში დასაქმებულთა უფლებების დაცვის მეტი გარანტიები, რაც ამ ეტაპისთვის არაა შემუშავებული.

ლიტერატურა

References:

1. devdariani d., „sajaro samsaxuris reforma“, informaciis ganviTarebis instituti, 2016, <https://idfi.ge/ge/analysis-of-civil-service-reform> (bolo gadamowmeba 17.02.12019)
2. „saqarTvelos kanoni sajaro samsaxuris Sesaxeb“, sakanonmdeblo macne, gv. 1, <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/3031098?publication=20> (bolo gadamowmeba 17.02.2019).
3. izoria I., korkelia k., kublaSvili k., xubua g., „saqarTvelos konstituciis komentarebi“, Tb., 2005, gv. 372.
4. demetraSvili a., kvaWaZe m., da sxvebi, „konstituciuri samarTlis saxelmZRvanelo“, Tb., 2005, gv. 332-359.
5. demetraSvili a., kobaxiZe i., „konstituciuri samarTali“, Tb., 2011, gv. 329-342.

რეკენზენტი: აკადემიკოსი არჩილ ფრანგიშვილი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი.

Meladze Tsiala

ASPECT ANALYSIS OF "LAW OF GEORGIA ON PUBLIC SERVICE"

Summary

The first legislative framework that regulates the implementation of civil service, was adopted on 31 October 1997 in Georgia.